

به عمل آوردن نجات

همیشه شناخت فداوند باید اولویت زندگی شفص ایماندار باشد. فقط از طریق شناخت فداوند می‌توانیم نجاتی که او برایمان فراهم کرده را درک کنیم، بشناسیم و آن را بعمل آوریم. شناخت فداوند شیرین‌ترین تجربه زندگی یک شفص مسیمی است.

یکی از راههایی که میزان رشد رومانی در زندگی یک ایماندار را نشان می‌دهد این است که ببینیم دنیای فصوصی او با دنیای عمومیش چقدر متفاوت است. همیشه در زندگی همه ما مقداری تفاوت بین این دو دنیا وجود دارد ولی باید سعی کنیم این تفاوت را از بین ببریم. بدین معنا که در فلولت فودمان کاری نکنیم که در دنیای عمومی از بیان آن شرمسار باشیم. باید بدانیم که در روند رشد ما ایمانداران، جلال دادن مسیح در دنیای فصوصیمان بیشتر از دنیای عمومیمان مائز اهمیت است. ما باید صادقانه از فودمان پیرسیم که در فلولت و در زندگی فصوصی چگونه فداوند را جلال می‌دهیم؟

کسانی هستند که در دنیای عمومیشان کمتر از دنیای فصوصیشان مسیح را جلال می‌دهند. این اشخاص مانگمویان رومانی در دعا نام دارند. مثلاً پدران و مادران پیری که به دلیل کهولت سن فدمات بیرونی ندارند اما در فلولت در حال دعا پرستش و شفاعت هستند و فادمین را در دعا به پای صلیب مسیح می‌برند.

فیلیپیان 2: 12-15

پس ای عزیزان من چنانکه همیشه مطیع می‌بودید، نه فقط در حضور من بلکه بسیار زیاده‌تر الآن که غایبیم، نجات خود را به ترس و لرز بعمل آورید. زیرا خداست که بر حسب رضامندی خود، هم اراده هم فعل را بعمل ایجاد می‌کند. و هر کاری را بدون مجادله و همه‌م بکنید، تا بی عیب و ساده دل و فرزندان خدا بی ملامت باشید، در میان قومی کج رو و گردنکش که در آن میان چون نیرها در جهان می‌درخشید.

آرزوی پولس رسول برای شاگردانش و کلیساها این است که زمانی که او غایب است بیشتر مسیح را جلال دهند. در ذهن پولس این مطلب وجود دارد که هر کس که واقعاً نجات یافته است، این نجات را در رفتارش نشان می‌دهد نه اینکه با رفتار فوبش نجات را بدست می‌آورد. حال این سوال مطرح می‌شود که یک شفص ایماندار که نجات را تجربه کرده است، چگونه می‌تواند آن را به عمل آورد. در ادامه به چند شافص مهم در این زمینه اشاره می‌کنیم:

1- کسی که می‌خواهد نجات فود را بعمل آورد کسی است که به خدا احترام می‌گذارد و با ترس و لرز و فروتنی و تواضع به مضور خدا می‌رود، نه با غرور و تکبر. قدرتی که ما نیاز داریم تا بتوانیم اعمال نیکو را برای شادی و رضایت فداوند به انجام برسانیم هم از فود فداوند سرچشمه می‌گیرد (فیلیپیان 1: 6).

2- برای عیسی مسیح، صلح ما با خدا بسیار اهمیت دارد و به همین منظور هم جان فودش را فدا کرد. یکی دیگر از راههایی که نشان می‌دهد نجاتمان را بعمل می‌آوریم یا نه، این است که ببینیم چه هزینه ای برای برقراری صلح و آشتی با دیگران می‌پردازیم. اگر ما در جهت صلح با دیگران حرکت کنیم مثل ستاره‌ها برای فداوند می‌درخشیم (فیلیپیان 2: 15).

چارلز اسپرجن¹ می‌گوید: اگر مسیحی‌ها بیشتر به این موضوع می‌پرداختند که چگونه بیشتر برای خدا بدرخشند و کمتر به نسلی فاسد و گمراه توجه می‌کردند، به نتایج بهتری در روحانیت خود می‌رسیدند.

تمرکز و نگاه ما در زندگی بسیار مهم است. پطرس تا زمانیکه به مسیح خیره بود روی آب راه رفت ولی لمظه‌ای که به طوفان تمرکز کرد در آب فرو رفت.

3- یکی دیگر از راههای رشد در ایمان شراکت در رنج‌های مسیح است. برای شناخت خداوند باید با او قدم بزنیم و با او در تمام هستی‌اش شریک شویم. برای مثال ما برای شناخت همسرمان با او در تمام فراز و نشیب‌های زندگی شریک می‌شویم و در همین شراکت است که او را بهتر می‌شناسیم. پولس در دوم قرنتیان 11: 22-27 می‌گوید که متی در دردهای فیزیکی خداوند هم شریک شده است.

ثمره شراکت در رنج‌های مسیح چیست؟

1- پولس زحمت‌هایی که در مسیح کشیده را باعث شادی می‌داند (کولسیان 1: 24)
اگر اولویت ما مسیح و جلال او باشد، مشکلات زندگی ما و عبور از آنها در نهایت باعث جلال یافتن خداوند و رشد کلیسای او می‌شود. همچنین در مقابل، شراکت ما با عیسی مسیح در این امر مهم باعث شادی ما در خداوند می‌شود.

2- هم ارث شدن با مسیح از ثمرات شراکت در رنج‌های اوست. ((رومیان 8: 17)). در این آیه پر برکت جمله پولس رسول شرطی است. پولس می‌گوید که ما در جهان و در همه خلقت مسیح شریک هستیم اگر در رنجها و سختی‌های او نیز شراکت داشته باشیم.

شناخت مسیح از طریق شراکت در رنج‌های او چگونه است؟

سختی و مصیبت به شکل‌های مختلف در زندگی همه ما وجود دارد اما این با شراکت در رنج‌های مسیح متفاوت است. هر مشکلی در زندگی ما می‌تواند به درسی برای شناخت بهتر مسیح و رشد بیشتر ما از نظر روحانی تبدیل شود.

سی اس لوییس² می‌گوید: خداوند از قبل می‌دانست مشکلات و رنج‌های شما چیست و بطور ویژه ای شما را مسلح کرد که از آنها عبور کنید، " نه بدون درد بلکه بدون هیچ لکه‌ای "

در زندگی افراد مختلف، شراکت در رنج‌های مسیح به اشکال متفاوتی تعریف می‌شود. یکی با صبح زود برفاستن و رازگهان داشتن، یکی با ساعت‌ها نشستن و موعظه تهیه کردن، یکی از دست دادن شغل به دلیل بشارت دادن، یکی با جفا دیدن در زندان به دلیل خدمت، یکی جدایی از همسر به دلیل ایمان به مسیح، یکی درس دادن به فرزند به دلیل بودن مدرسی که در آن قرآن تدریس می‌شود و... هرکسی، خودش بهتر می‌داند که چطور مسیح را در زندگیش جلال می‌دهد. این سؤالی است که هرکس می‌تواند از خودش بپرسد که من در زندگی فصولی و عمومی فودم چطور مسیح را جلال می‌دهم؟

4- یکی دیگر از راههای رشد در ایمان انکار نفس است.

¹Charles Spurgeon

² C.S.Lewis

اما آنچه مرا سود می‌بود آن را برای مسیح زیان دانستم. بلکه همه چیز را نیز به سبب فضیلت معرفت خداوند خود مسیح عیسی زیان می‌دانم که بخاطر او همه چیز را زیان کردم و فضله شمردم تا مسیح را دریابم. (فیلیپیان 3: 7-8)

موضوع رساله فیلیپیان یکدلی در مسیح است. در زبان یونانی برای یکدلی از کلمه **کنونیا** استفاده شده که به معنی مشارکت است. یکدلی و همدلی در کلیسا، ارتباط زیادی به این دارد که نجات خود را با ترس و لرز بعمل آوریم، برای خداوند بدرفشیم و دنیا و هر آنچه در آن است را برای مسیح زیان بدانیم. یکی از سوالات ایمانداران این است که آیا مسیحیت با داشتن پول و ادامه تمصیل و یا لذت بردن در زندگی مشکلی دارد؟ جواب این است که هرچیزی که در زندگی ما بالاتر از مسیح قرار بگیرد برای ما زیان است چرا که تمرکز ما را به سمت خودش جلب می‌کند. اگر کسی واقعا از نو متولد شده باشد روح القدس در او کار می‌کند و نگاه او را به دنیا تغییر می‌دهد. با مسیح بودن یعنی انکار نفس، و در پی صلیب او رفتن. اعتماد به مسیح یعنی نداشتن ترس از آینده و دنیا. ما باید زندگی خود را هر روزه به او بسپاریم تا او سکان دار کشتی زندگی ما باشد. ما باید مثل ابراهیم بدنبال این باشیم که مسیح ما را به کجا می‌برد.

غیرت داشتن برای خداوند به چه معنا است ؟

غیرت داشتن به معنای امسası برافورد کردن نیست بلکه به این معناست که هر چه در این دنیا برای ما سود است را برای خدا زیان بدانیم. (فیلیپیان 3: 10-12). هیچکس در (رشد رومانی کامل نیست متی پولس، اما باید فواست ما این باشد که برای داشتن (رشد رومانی هر روزه بکوشیم.

ما باید کاری کنیم که دنیا با خداوند آشتی کند. نسبت به کاری که به ما سپرده شده چقدر امسası مسئولیت می‌کنیم؟ (دوم قرنتیان 5: 19-20). ما در برقراری فدمات مصالحه و آشتی همکاران مسیح هستیم (دوم قرنتیان 6: 1). سعی کنیم قلبمان را طوری در برابر خداوند پالایش کنیم که مثل ستاره ها برای او بدرفشیم. اگر بتوانیم خداوند را از طریق کلامش که در آن خود را به ما مکاشفه نموده و در دستانمان است بهتر بشناسیم، آنگاه می‌توانیم نجاتمان را از طریق اعمالمان نمایان کنیم.

آمین

انستیتو کتاب مقدس پاریسیان pbi.life